

## INTOXICAȚIILE ACUTE

D. Banciu, M. Oardă  
Ed. medicală, București, 1964.

Substanțele chimice pătrund zi de zi, mai rapid, mai intens și mai profund în viața de toate zilele a omului de azi. Paralel cu consumul de medicamente în continuă creștere, industria, agricultura, sectorul alimentar, circulația rutieră etc. ne înconjoară cu o sumedenie de produse cu acțiune chimică puternică. În gospodăria casnică încălzitul și răcitul, curățitul și spălatul se fac din ce în ce mai extins cu mijloace chimice, dintre care unele periclitează sub o formă sau alta sănătatea și viața omului. În special, substanțele noi folosite în terapeutică, aplicate în industrie sau utilizate în agricultură și în sectorul alimentar, ridică constant posibilitatea unor intoxicații accidentale sau creează posibilități pentru otrăvire intenționată.

După cum reiese din introducerea lucrării doctorului D. Banciu, șef de secție la Institutul de cercetări științifice medico-legale din București și al doctorului M. Oardă, care conduce o secție de urgență din capitală, autorii și-au propus să dea cadrelor medicale o carte practică, de informare rapidă și documentată asupra produselor toxice de uz curent, limitându-se la prezentarea intoxicațiilor acute.

În prima parte a lucrării sînt expuse succint noțiuni de toxicologie generală, inclusiv de diagnostic și tratament. Partea specială tratează în ordine alfabetică substanțele toxice mai curenți întâlnite. Această împărțire înlesnește documentarea asupra celor mai importante date, cu privire la însușirile generale ale substanței: toxicitate, doze, anatomia-patologică, simptome și tratament, sfîrșind cu metodele de identificare.

Prin intercalarea unui subcapitol despre metodele pentru cercetarea toxicelor și aspectele judiciare ale intoxicațiilor, și un capitol asupra reactivilor și soluțiilor, lucrarea se îmbogățește cu indicații concrete, foarte utile nu numai medicului practician ci și celui judiciar, precum și omului de laborator care trebuie să examineze, nu o dată în condiții de urgență, materiale biologice pentru identificarea otrăvii. Utilitatea cărții crește astfel în mod însemnat, fiind necesară oricărui specialist, care se întâlnește cu problema intoxicațiilor acute.

Din bogatul material inclus în lucrare relevăm cîteva capitole și subcapitole despre care s-a scris foarte puțin în literatura noastră, deși morbiditatea în aceste intoxicații arată o relativă creștere, iar problemele asistenței și prevenirii au aspecte cu totul specifice, față de asistența și prevenirea morbidității de altă natură.

Astfel, intoxicațiile acute la copii se caracterizează prin marea varietate a substanțelor, sensibilitate și reactivitate diferită față de cea a adulților, greutatea pe care le întîmpinăm la punerea diagnosticului, în lipsa cunoașterii agentului cauzal.

Capitolul intitulat: „Produse agricole, gospodărești, industriale care pot fi surse de intoxicații” prezintă un tabel deosebit de util despre denumirea comercială sau tehnică, principalii componenți, substanța activă și domeniul de utilizare la peste 100 de produse de acest fel.

Cartea asigură în mod judicios un spațiu mai mare alcoolului etilic, producător de intoxicații atît de frecvent întîlnite în medicina judiciară, urgențe și traumatisme.

Sînt expuse și o serie de alte substanțe noi, despre care nu găsim nimic în cărțile curente. Așa sînt meprobamatul, dordenul, imipramina etc. precum și substanțele fitofarmaceutice ca: DDT, DNOC, parathion, antu etc.

Cartea este de un real folos practic imediat în diagnosticul și tratamentul intoxicațiilor constituind în același timp, prin conținutul ei, un argument puternic pentru punerea în discuție a reorganizării asistenței medicale a intoxicațiilor acute. Utilizând experiența acumulată în multe țări în așa numitele „centre de toxicologie” prin organizarea unor servicii de informații și de laborator legate de serviciile de urgență, diagnosticul, tratamentul și prevenirea otrăvirilor acute vor putea fi mult ameliorate față de situația actuală.

*Z. Ander, Éva Balogh*